

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Ek/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121202210
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6121202210.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35792752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. X, XXX XX D., o vymoženie 1324,74 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Dulina, so sídlom exekútorskeho úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, IČO: 31311482, pod sp. zn. 30EX 27/21, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025, takto

rozhodol:

- I. Súd návrhy povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd povinnej nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhmi na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.
- III. Oprávnený má voči povinnej **n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhmi na zastavenie exekúcie vo výške 112,04 EUR, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 30.12.2020, domáhal od povinnej vymoženiu 1324,74 EUR s prísl., na základe exekučného titulu – zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1 Zm 625/2013 zo dňa 21.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.03.2014 (ďalej ako „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 13.01.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Rudolf Dulina, so sídlom exekútorskeho úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, IČO: 31311482 (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 30EX 27/21. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 13.01.2021. Doručením tohto poverenia sa začala exekúcia.
3. Súdny exekútor na základe podania zo dňa 05.08.2025 a doplnujúceho podania zo dňa 20.08.2025 predložil súdu Návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025, spolu s poštovou podacou obálkou k nemu, Návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025, spolu s poštovou podacou obálkou k nemu (v oboch prípadoch pôvodne doručených súdu a postúpených súdnemu exekútorovi za účelom zabezpečenia vyjadrení protistrany), Vyjadrenie oprávneného zo dňa 29.07.2025, spolu s jeho prílohami a to: Plnomocenstvo zo dňa 01.12.2022, osvedčenie o registrácii pre DPH, Vyjadrenie oprávneného zo dňa 18.08.2025, spolu s jeho prílohami a to: Plnomocenstvo zo dňa 01.12.2022, osvedčenie o registrácii pre DPH, ďalej aj Stanovisko súdneho exekútora zo dňa 05.08.2025, Stanovisko súdneho exekútora zo dňa 05.08.2025, Stanovisko súdneho exekútora zo dňa 20.08.2025, potvrdenie o doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnej. Súd v exekučnom konaní pri rozhodovaní

o návrhoch na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu ako aj z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

4. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 30EX 27/21 zo dňa 20.01.2021 bolo doručené povinnej do vlastných rúk dňa 26.01.2021. Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025 bol podaný na poštovú prepravu dňa 18.06.2025, doručený súdu 19.06.2025, postúpený a doručený súdnemu exekútorovi dňa 14.07.2025. Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025 bol podaný na poštovú prepravu dňa 17.07.2025, doručený súdu 21.07.2025, postúpený a doručený súdnemu exekútorovi dňa 11.08.2025. Súd v tomto bode konštatuje, že návrhy na zastavenie exekúcie boli podané po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v čoho dôsledku súd posudzoval predmetné podania ako neskôr podané návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku.

5. Povinná zhodne v obidvoch doručených podaniach navrhla zastaviť exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z identických dôvodov a to z dôvodu z dôvodu neprípustnosti vedenej exekúcie, ktorá má byť vedená na základe nespôsobilého exekučného titulu, pre spornosť vymáhanej pohľadávky, ktorú povinná neuznáva, pre porušenie ústavných práv priznaných povinnej čl. 46, čl. 47, čl. 48 Ústavou Slovenskej republiky konať pred súdom, pre rozpor s právom EÚ, pre vznesenie námietky premlčania. Povinná uviedla, že súdny exekútor je v tejto exekučnej veci benevolentný, keďže ignoruje dovtedy podané návrhy na zastavenie exekúcie a nekonal vo veci, a preto takého konanie súdneho exekútora povinná považovala za rozporné so zásadami dôstojnosti konania. Povinná dodala, že súdny exekútor porušil príslušné zákonné ustanovenia, keď s poukazom na rozsah vymoženého plnenia nezastavil predmetnú exekúciu ako starú exekúciu podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“). Povinná v celom rozsahu poprela vymáhaný nárok s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/232/2012, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 174/02, IV. ÚS 55/11, keďže exekučný titul je nespôsobilým a neúčinným exekučným titulom. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu či tu právo je alebo nie je, neurčil či je zmluva platná alebo nie, nezistil, že či ide o spotrebiteľskú zmluvu, nezistil, že či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/ EHS. Súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať dôvody exekúcie, skúmať samotný exekučný titul, ako aj skúmať súlade exekučného titulu so zákonom. Povinná považovala za sporné, že či súd v exekučnom konaní v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie preskúmal exekučný titul v zmysle vyššie uvedených kritérií za účelom zistenia nezákonnosti exekučného titulu. Povinná požiadala súd o preverenie oprávnenosti a zákonnosti konania súdneho exekútora pred dňom začatia exekúcie v bankách s cieľom blokovat' finančné prostriedky povinnej v prospech súdneho exekútora a oprávneného. Povinná uviedla, že rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúc svojvoľu, nakoľko súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdného dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR, priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží, keďže úverová zmluva, od ktorej je odvodený vymáhaný nárok, je spotrebiteľskou zmluvou, a táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Pri uzatváraní zmluvy oprávnený ako dodávateľ použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky – neprimerane vysoká odplata v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúca úžeru, neprimerane vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru, nečitateľné obchodné podmienky, o ktorých sa povinná dozvedela až v čase podania tohto návrhu na zastavenie exekúcie. Konanie oprávneného v čase poskytnutia služieb povinnej ako spotrebiteľovi malo vykazovať znaky nekalých obchodných praktík za účelom znemožnenia dosiahnutia ochrany spotrebiteľa to formou neinformovania spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použitia predtlačenej formulárovej štandardizovanej zmluvy, ktorej obsah bol oprávneným vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah, nekonanie s náležitou odbornou starostlivosťou, nezabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa. Povinná poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 57/2005 zo dňa 01.07.2010, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/44/2014. V danom prípade zmluvu je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, nakoľko pri uzatváraní zmluvy spotrebiteľ nekoval v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. úver nebol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania a z toho dôvodu povinnej nemožno uprieť ochranu podľa spotrebiteľského práva. Povinná zdôraznila, že nemala možnosť individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení

zmluvy. Z neplatného právneho úkonu nevzniknú platné právne účinky. Povinná zdôraznila, že má dôvodné podozrenie, že tento exekútor nekonal v súlade s Exekučným poriadkom a jeho novelizáciou, podľa ktorej sa zo zákona rušia staré exekúcie s dôrazom na výťažok dosiahnutý exekúciou v posledných 18 mesiacoch predto dňom, keď sa má stará exekúcia podľa ZoUNEK zastaviť. Zastavenie starých exekúcií podľa ustanovení ZoUNEK sa dotýka dvoch veľkých skupín starých exekúcií. Prvá skupina sú staré exekúcie, ktorí sa zastavujú priamo nadobudnutím účinnosti ZoUNEK, t. j. dňom 01.01.2020 a druhá skupina sa zastavuje ak po účinnosti ZoUNEK nastanú podmienky uvedené v § 2 ods. 1 ZoUNEK. Povinná vzniesla námietku proti trovám exekúciu a príslušenstvu, pre nesúlad s úniovým právom a pre upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť vyššie, čo malo spôsobiť dôvodnú obavu nátlaku až hrubého nátlaku. Na základe uvedených dôvodov povinná navrhla zastaviť exekúciu v celom rozsahu.

6. Oprávnený vo svojich vyjadrenia vyslovil nesúhlas so zastavením exekúcie a návrhy povinnej na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodné v celom ich rozsahu. Povinná opakovane namietala rovnaké skutočnosti ako v predchádzajúcich návrhoch na zastavenie exekúcie, a to spotrebiteľský charakter zmluvy, porušenie práva na súdnu ochranu, premlčanie pohľadávky, o ktorých už rozhodol súd uznesením zo dňa 14.10. 2021 a uznesením zo dňa 11.07.2025. Právne skutočnosti namietané povinnou v tomto ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie s prihliadnutím na koncentráciu exekučného konania sú neprípustné. V rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky týkajúcej sa záväzkového vzťahu, zmluvných podmienok, a pod. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mala povinná možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom. Povinná možnosť namietat tieto dôvody v základnom konaní nevyužila a svoje námietky týkajúce sa zmluvy o úvere, jej podmienok v konaní neuplatnila. Exekučný súd nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu a povinná by nemala mať možnosť namietat skutočnosti, ktoré opomenula a neuplatnila v základnom konaní. Oprávnený zdôraznil, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Povinná sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Oprávnený podporne poukázal na judikát R 47/1970, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3CoE/275/2014 zo dňa 15.04.2015, uznesenie Okresného súdu Bratislava sp. zn. 16Er/5381/2014 zo dňa 01.12.2015, ako aj na uznesenie súdu v exekučnom konaní sp. zn. 4Ek/20/2021 zo dňa 11.07.2025. Oprávnený k otázke uzatvorenej zmluvy o úvere č. 165650-71425 zo dňa 18.02.2013 zdôraznil, že táto je zmluvou obchodnoprávnou, uzavretou medzi dvoma podnikateľskými subjektmi pri výkone ich podnikateľskej činnosti a úver bol povinnému poskytnutý na výkon jeho podnikateľskej činnosti. Z obsahu zmluvy nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by osvedčovala dôveryhodnosť tvrdení povinnej o jej spotrebiteľskom postavení. A preto je zavádzajúce a nesprávne sa domnievať, že právny poriadok v akomkoľvek vzťahu umožňuje zmeniť povahu zmluvného vzťahu len na základe jednostrannej deklarácie jednej zmluvnej strany. Už len samotná skutočnosť, že povinný v základnom konaní povahu zmluvy nespochybnil, ale robí tak až v čase exekučného konania svedčí o účelovosti tvrdení povinnej. Tvrdenia povinnej bez toho, aby boli preukázané zo strany povinnej by boli popieraním existencie písomnej formy právneho úkonu. Veriteľ by potom nemal možnosť nikdy obhájiť svoje práva a postavenie, pretože dlžníkovi by stačilo tvrdiť čokoľvek, vrátane popierania svojho konania a bol by bez ďalšieho považovaný za spotrebiteľa a záväzkový vzťah za spotrebiteľský. Povinná sa nemôže dovolávať prípadného ľahkovážneho konania pri uzatváraní zmluvy. Takáto ochrana nie je prípustná ani v prípade ak sa jedná o spotrebiteľa. Argumentácia o spotrebiteľskom postavení povinnej je preto len účelová. V súvislosti s týmto tvrdením povinnej oprávnený poukázal na 1. rozhodnutie Bundesgerichtshof VIII ZR 91/04, podľa ktorého ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napríklad preto, že inak by druhá zmluvná strana s ním zmluvu neuzatvorila, je potrebné takýto záväzok charakterizovať ako obchod a nie ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je potrebné chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je aj všeobecným princípom zmluvného práva, ako aj 2. rozhodnutie Súdneho dvoru Európskej únie rozhodol C-464/01 podľa ktorého: „ Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa“. Oprávnený poprel tvrdenia povinnej o spotrebiteľskej povahe právneho vzťahu založeného zmluvou o úvere. Takéto tvrdenia nemajú oporu v žiadnom skutkovom tvrdení a ani označenom dôkaze. Od začiatku povinná vo vzťahu k oprávnenému

vystupovala ako podnikateľský subjekt. Aj fyzická osoba - podnikateľ môže uzatvoriť zmluvu o úvere, na základe ktorej mu budú poskytnuté peňažné prostriedky na súkromné účely, ale z takejto zmluvy tiež musí vyplývať jej nepodnikateľský – spotrebiteľský charakter. Pokiaľ dlžník podpíše zmluvu, v ktorej sa jednoznačne, určito a zrozumiteľne, hneď v úvodných ustanoveniach deklaruje, že peňažné prostriedky sú poskytnuté na výkon jeho podnikateľskej činnosti a z ďalších ustanovení zmluvy je nesporné, že sa týkajú povinností podnikateľa, nie je žiadna pochybnosť o tom, že zmluvu uzatvoril ako podnikateľ za účelom čerpania peňažných prostriedkov na iný než súkromný účel. Povinná pred uzatvorením zmluvy ako aj v čase jej uzatvárania vystupovala ako podnikateľský subjekt a o úver žiadala za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Pred jej uzavretím predložila oprávnenému oprávnenie na podnikanie a súčasne vyplnila žiadosť o úver, kde vyplnila všetky údaje ako podnikateľský subjekt a ako účel čerpania uviedol „nákup pracovných pomôcok“, čo s výkonom podnikateľskej činnosti opatrovatelstvo priamo súvisí. Povinná ako zmluvná strana vedela do akého záväzkového vzťahu vstupuje, keďže pod názvom zmluvy je ustanovenie, že sa uzatvára podľa § 497 Obchodného zákonníka, aj s akým obsahom, pretože podnikateľský účel poskytnutia úveru je hneď v prvom článku zmluvy. Všetky údaje a skutočnosti uvádzané v dokumentoch, ktoré boli povinnej poskytnuté, boli v zhode s údajmi, s ktorými sa oboznámila a podpisom ich odsúhlasila. V článku 19., ods. 19.9 uzatvorenej zmluvy o úvere povinná vyhlásila, že si zmluvu prečítala, jej obsahu porozumela, uzatvorila ju na základe svojej slobodnej a vážnej vôle, nie v tiesni, nie pod nátlakom a ani za inak nevýhodných podmienok. Konanie povinnej pri uzatváraní zmluvy je potrebné posudzovať z hľadiska príslušných zákonných ustanovení, ktoré určujú ako sa má vykladať písomný právny úkon, teda najmä na ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V rámci tejto súvislosti oprávnený poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 81/2011 zo dňa 31.07.2012 o výklade právneho úkonu. Vzhľadom na uvedené oprávnený vyslovil tvrdenie, že povinná nepreukázala splnenie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku, a preto navrhol súdu, aby návrhy povinnej na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, a priznal oprávnenému nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania za podanie vyjadrení.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinnej nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3.

11. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

15. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

16. Podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

18. Účelom exekučného konania (v širšom ponímaní) je uspokojenie vymáhanej pohľadávky za súčasného zachovania nevyhnutnej ochrany práv povinného a tretích osôb. Formulačné poradie vyjadrenia cieľa exekučného konania nie je pritom náhodné. Pokiaľ by hlavným účelom a cieľom právnej úpravy núteného výkonu exekučného titulu nebolo uspokojenie vykonateľného a nerešpektovaného práva oprávneného, existencia vykonávacieho konania by nemala opodstatnenie a nebolo by zabezpečené reálne naplnenie práva na súdnu a inú právnu ochranu. Ochrana práv povinného a tretích osôb pri nútenom výkone exekučných titulov je prejavom právneho štátu a legitímnym produktom toho, že proces exekúcie je predmetom štátnej regulácie. Preto pri výklade procesných (ale aj hmotnoprávných) inštitútov týkajúcich sa vykonávacieho konania je v prvom rade potrebné posudzovať, či tento výklad umožňuje naplnenie účelu konania. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 394/2020 z 23. marca 2021)

19. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

20. Súd po zistení, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku nemal odkladný účinok, bol podaný oprávnenou osobou - účastníkom konania na strane povinného, preskúmal predmetné podanie a dospel k právnomu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodné.

21. Pri návrhoch na zastavenie exekúcie podaných povinným platná právna úprava zakotvila tzv. koncentračnú zásadu (§ 61k ods. 2 a ods. 3 Exekučného poriadku), ktorá zohľadňuje časové okolnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným. Exekučný poriadok rozlišuje návrhy na zastavenie exekúcie na návrhy podané v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a na návrhy podané po uplynutí tejto lehoty, a s tým spojený okruh námietok, ktoré z časového hľadiska priebehu exekučného konania povinný môže namietat'. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorému zákon priznáva odkladný účinok v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, môže povinný tvrdiť a preukazovať akékoľvek skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už povinný môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, a v prípade ak bol podaný aj skorší návrh na zastavenie exekúcie, môže namietat' len tie skutočnosti, ktoré nastali po skoršom návrhu na zastavenie exekúcie. Zmyslom novej právnej úpravy exekučného konania účinnej od 01.04.2017 a tejto koncentračnej zásady je včasné podávanie procesných úkonov, ktoré sú spôsobilé viesť k zastaveniu exekúcie a to pod hrozbou neprihliadnutia na ne v prípade, že budú podané oneskorene. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd v exekučnom konaní na ňu neprihliadne a návrh na zastavenie exekúcie zamietne, s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny povinný nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii (viď. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 231/2022 zo dňa 24.05.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 149/2022 zo dňa 09.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 112/2022 zo dňa 16.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023).

22. V danom prípade upovedomenie o začatí exekúcie tak, ako to bolo preukázané, bolo doručené povinnej do vlastných rúk dňa 26.01.2021. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom do 20.05.2021, uplynula dňa 16.03.2021. Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025 bol podaný na poštovú prepravu dňa 18.06.2025, doručený súdu 19.06.2025, postúpený a doručený súdnemu exekútorovi dňa 14.07.2025. Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025 bol podaný na poštovú prepravu dňa 17.07.2025, doručený súdu 21.07.2025, postúpený a doručený súdnemu exekútorovi dňa 11.08.2025. Predmetné podania zo strany povinnej boli realizované po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj po podaní prvého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 06.07.2021, o ktorom súd rozhodol právoplatným uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 14.10.2021 (právoplatnosť dňa 03.12.2021), ako aj po podaní druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 04.04.2025, o ktorom súd rozhodol právoplatným uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 11.07.2025 (právoplatnosť dňa 14.08.2025), v čoho dôsledku súd mohol predmetné podania povinnej posudzovať len ako neskôr podané návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, teda také ktoré sú bez odkladného účinku, v ktorých povinná mohla namietat' len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj po podaní prvého a druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené pravidlo je prejavom striktnnej koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Po preskúmaní aktuálnych podaní povinnej súd v exekučnom konaní mohol konštatovať, že nimi povinná vniesla len námietky, ktorými navrhla zastaviť exekúciu, a ktoré sa týkali len okolností, ktoré nastali pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj okolností, ktoré nastali pred podaním prvého a druhého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie, v čoho dôsledku tieto námietky podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v danom prípade nemôžu predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie súdom (pre neuvedenie a nepreukázanie nových okolností, resp. skutočností). Výnimka z daného pravidla sa s prihliadnutím namietané okolnosti na daný prípad nemôže aplikovať, keďže tieto okolnosti mohli byť uplatnené v tomto konaní zo strany povinnej v rámci na to určených procesnoprávných lehôt skôr, a povinná nepreukázala odôvodnenosť použitia aplikačnej výnimky. Napriek uvedenému súd k jednotlivým povinným vznesením námietkam poskytol nasledovné stanovisko. K uvedenému súd dodáva, že jedinou novou námietkou, ktorú povinná vzniesla bola námietka o benevolentnosti súdneho exekútora, ktorý nerozhodol o skoršom

podanom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Predmetnou námietkou sa súd zaoberal v ďalšom texte.

23. Povinná navrhla zastaviť exekúciu z dôvodu nezákonnosti, nespôsobilosti, neúčinnosti exekučného titulu zakladajúceho jeho nevykonateľnosť v rámci výkonu exekúcie, keďže nárok ním deklarovaný je sporný čo do dôvodu a výšky, a taktiež tento má spotrebiteľskú povahu, a požíva ochranu spotrebiteľa, a v základnom (a exekučnom) konaní nebolo prihliadnuté na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré majú vplyv na rozsah vymáhaného nároku, a to v zmysle okolností špecifikovaných v bode 5. odôvodnenia tohto uznesenia

24. Exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na podklade exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1 Zm 625/2013 zo dňa 21.01.2014, ktorým je povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 2204,20 EUR s prísl.. Zmenkovým platobným rozkazom bol v základnom konaní priznaný nárok zo zmenky proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou. Zmenka bola vystavená povinnou ako vystaviteľom na rad oprávneného ako veriteľa za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo zmluvy o úvere č. 165650 – 71425 zo dňa 18.02.2013, pre prípad meškania povinného s plnením jeho splatných záväzkov. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že táto bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi veriteľom – oprávneným a dlžníkom – povinnou označeným obchodným menom, ktoré je identické s menom a priezviskom povinnej (A. E.), miestom podnikania, ktoré je identické s trvalým pobytom povinnej (C. D. X, XXX XX D.), identifikačným číslom organizácie (43898173), registrač. číslom zápisu v Živnostenskom registri SR (XXX-XXXXX), ale aj rodným číslom povinnej. Na základe tejto zmluvy oprávnený poskytol povinnej finančné prostriedky vo výške 1664 EUR na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti (čl. 1 bod 1.1. tejto zmluvy), ktoré sa povinná zaviazala zaplatiť v pravidelných 12 mesačných splátkach vo výške 137 EUR splatných podľa splátkového kalendára. Zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom dlžník (t. j. povinná) doslovne prehlásil, že finančné prostriedky mu boli poskytnuté na výkon podnikateľskej činnosti, čo osobitne potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Formulárové vyhotovenie zmluvy podpísal povinný, vrátane osobitnej časti o uvedení účelu poskytnutia špecifikovaných finančných prostriedkov na výkon podnikania, ako fyzická osoba – podnikateľ. Predmetná skutočnosť vyplýva aj zo Žiadosti o poskytnutie jednoduchého úveru č. XXXXXX D. F. XX.XX.XXXX, v rámci ktorej je povinnou vlastnoručne spísaný účel čerpania úveru: „Zakúpenie pracovných pomôcok“ (čl. VI.) pre predmet podnikania: „Opatrovateľstvo“ (Čl. V.). Súd navyše lustráciou v živnostenskom registri zistil, že povinný mal v čase uzatvárania zmluvného vzťahu oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti. Povinná doslovne prehlásila, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté na výkon podnikania za účelom zakúpenia pracovných pomôcok, čo osobitne potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Povinná vlastnou aktivitou definovala podnikateľský účel čerpania úveru. Bezpečným preukázaním charakteru zmluvy nemôže byť, resp. nie je len všeobecný údaj o uzatvorení zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, označenie dlžníka IČO-m, ktoré údaje neposkytujú odpoveď na otázku, aké je povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzatvorenie príslušnej zmluvy má. Súd poukazuje na to, že zo súdu predložených dokladov vyplýva bližšie špecifikácia účelu poskytnutia úveru resp. konkrétny priamy súvis poskytnutia úveru s predmetom podnikania povinnej. V danom prípade ak povinná pristúpila na ponuku oprávneného, ktorý jej ponúkal peňažné prostriedky výslovne len na podnikateľský účel, ktorý bol dostatočne zreteľne tak v zmluve ako aj žiadosti o poskytnutie úveru vymedzený (písomné vyznačenie účelovosti úveru povinnou), keďže išlo o zmluvnú podmienku oprávneného, nemôže povinná následne svoje tvrdenia poprieť a uviesť, že mala v tom čase postavenie spotrebiteľa. V danom prípade nejde len o formálne uvedenie identifikačného čísla, či označenie povinnej ako živnostníka, nakoľko označenie povinnej je uvedené v zreteľnom označení zmluvných strán a taktiež je predmet zmluvy jasne špecifikovaný. Podstatné náležitosti zmluvy, ako i ďalšie zmluvné podmienky, boli vyjadrené súčasne určito, jasne a zrozumiteľne, a povinná nemohla mať dôvodné pochybnosti o tom, k akým povinnostiam sa v rámci zmluvy o úvere zaviazala. Po uzatvorení zmluvy nemôžu subjekty meniť jednostranne charakter zmluvného vzťahu a v prípade, že peňažné prostriedky boli zo strany povinnej použité na iný účel ako boli poskytnuté, táto skutočnosť tiež nezakladá dôvod na zmenu právneho vzťahu z obchodno-právneho na spotrebiteľský. Účelom poskytnutia úveru teda bolo podnikanie a zmluvný vzťah vznikol medzi podnikateľskými subjektmi. Súd má tak za to, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, ale obchodnoprávny vzťah medzi podnikateľmi, preto sa naň nevzťahuje osobitná ochrana spotrebiteľov v zmysle príslušných právnych predpisov. Pre úplnosť je potrebné dodať, že povinná pod vyššie špecifikovanými údajmi pre

podnikateľský subjekt podľa Živnostenského registra SR vykonáva podnikateľskú činnosť aj v čase vydania tohto uznesenia. Súd z preskúmania doloženej dokumentácie v spise mal preukázané, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dvoma podnikateľskými subjektami, a teda nebola uzatvorená medzi dodávateľom – oprávneným, a spotrebiteľom – povinnou, v čoho dôsledku na danú zmluvu sa nevzťahujú osobitné právne predpisy o ochrane spotrebiteľa. A preto exekučným titulom bol priznaný nárok zo zmenkového (zabezpečovacieho) právneho vzťahu, ktorý nie je vzťahom spotrebiteľským, keďže ani hlavný záväzkový právny vzťah zo zmluvy o úvere nie je spotrebiteľským právnym vzťahom. Vzhľadom na uvedené v danom prípade preto nie je možné uplatňovať právnu úpravu týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa (a teda súd sa nezaoberal ani povinnou namietanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami zmluvy, príp. obmedzeniami alebo neprípustnosťou použitia zmenky vystavenej povinnou, ktorá zabezpečovala jej záväzok zo zmluvy o úvere). A preto v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie bol vylúčený postup podľa § 53 ods. 3 písm. d) a e) Exekučného poriadku. V tomto bode je taktiež potrebné zdôrazniť, že nespotebiteľský charakter nároku deklarovaného exekučným titulom bol konštatovaný aj v rámci pôvodného exekučného konania vedeného Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 5Er/44/2015 v uznesení o pokračovaní exekúcie zo dňa 19.05.2016, právoplatného dňa 13.10.2016.

25. Predmetné námietky (bod 23. tohto uznesenia) predstavujú námietky proti vecnej správnosti exekučného titulu, na podklade okolností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu.

26. K uvedenému je potrebné dodať, že predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu, ktoré po nadobudnutí atribútu právoplatnosti a vykonateľnosti sa stalo podkladom pre výkon exekúcie. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Teda povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietala skutkový stav, ktorý súd v exekučnom konaní neskúma. Skutkový stav na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáateľnosti bránia.

27. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

28. Predmetný exekučný titul bol povinnej doručený v intenciách osobitného predpisu, v čoho dôsledku povinná mohla podať proti nemu riadny opravný prostriedok, ktorým by namietla prípadnú neoprávnenosť, resp. nedôvodnosť nároku, jeho výšku, alebo aj zánik nároku, či nedostatok či už aktívnej vecnej legitímácie žalobcu alebo pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, rozpor z dobrými mravmi, prípadne aj iné okolnosti, ku ktorým malo dôjsť v čase pred vydaním platobného rozkazu. Opatrenie rozhodnutia doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti potvrdzuje fakt, že rozhodnutie bolo dotknutým účastníkom konania doručené predpísaným zákonným spôsobom a nedošlo k jeho zrušeniu na základe včas podaného vecne odôvodneného opravného prostriedku oprávnenými osobami. Súd v exekučnom konaní nemožno považovať za príslušný všeobecný súd, ktorý je oprávnený skúmať

vecnú správnosť skutkových a právnych záverov súdu v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal, a zároveň exekučný súd nemôže v exekučnom konaní nahrádzať rozhodovaciu právomoc orgánu oprávneného rozhodovať o riadnych zákonných opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu súdu v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Exekučný súd totiž nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

29. Povinná navrhla zastaviť exekúciu z dôvodu povinnosti súdneho exekútora zastaviť prebiehajúcu exekúciu podľa príslušného ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK z dôvodu uplynutia rozhodnej doby, v rámci ktorej sa mal dosiahnuť požadovaný minimálny výťažok.

30. Exekučný poriadok v znení účinnom od 01.04.2017 v § 61n upravuje zastavenie exekúcie súdnym exekútorom, ktorý v prípade, ak sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov exekútora. V danom prípade exekučné konanie začalo (30.12.2020) po nadobudnutí účinnosti ZoUNEK (01.01.2020), v čoho dôsledku je bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že predmetné exekučné konanie sa v celom rozsahu nespravuje špeciálnym právnym predpisom, ktorým je ZoUNEK, vo vzťahu k všeobecnému predpisu, ktorým je Exekučný poriadok. Podľa § 1 ods. 1 ZoUNEK sa aplikuje na postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 01.04.2017, a ktoré bol vedeného podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Taktiež upravuje v § 9 ods. 1 ZoUNEK možnosť iniciovať nové exekučné konanie formou podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol v tomto prípade preukázateľne podaný, čím bolo začaté toto nové exekučné konanie, na ktorého sa podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK subsidiárne použijú aj ustanovenia všeobecného predpisu, ktorým je Exekučný poriadok. V tomto exekučnom konaní sa predmetná exekúcia za žiadnych okolností nemôže považovať za starú exekúciu podľa § 1 ods. 2 ZoUNEK (keďže exekúcia nebola začatá pred 01.04.2017 a nie je vedená podľa predpisov účinných do 31.03.2017), a ktorá by umožnila súdnemu exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení starej exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 ZoUNEK. V zmysle uvedených dôvodov je vylúčená aplikácia povinnou namietanej povinnosti súdneho exekútora zastaviť exekúciu podľa ustanovení ZoUNEK, v čoho dôsledku táto námietka povinnej je v celom rozsahu nedôvodná.

31. Povinná navrhla zastaviť exekúciu z dôvodu premlčania vymáhaného nároku deklarovaného exekučným titulom, teda námietky týkajúcej sa okolnosti, ktorá nastala pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

32. V otázke posúdenia včasnosti uplatnenia námietky premlčania zo strany povinného s prihliadnutím na striktnú koncentračnú zásadu spravujúcu exekučné konanie je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 563/2022 zo dňa 19.10.2022, v zmysle ktorého: „Vztiahnuc uvedené na prejednávaný prípad, možno konštatovať, že je nepochybné, že sťažovateľ nepredložil okresnému súdu námietku súvisiacu s uplatnením námietky premlčania v rámci návrhu na zastavenie exekúcie a v lehote na jeho podanie, hoci tak urobiť mohol, ale uviedol ju až v sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. K tomu okresný súd konštatoval, že otázka vymáhania nároku v rozpore s dobrými mravmi nemohla nastať po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ale musela tu byť bez akýchkoľvek pochyb ešte pred začatím exekučného konania. Na takýto nový dôvod obrany povinného vznesený až v rámci sťažnosti preto nemohol prihliadnuť. Súčasne dodal, že bez vznesenej námietky premlčania zo strany povinného ani nemal vyšší súdny úradník dôvod (ex offa) sa zaoberať premlčaním. Je v záujme sťažovateľa, aby si strážil svoje práva a postupoval pri ich uplatňovaní resp. bránení v súlade s pravidlami vyplývajúcimi z relevantných

ustanovení exekučného poriadku. Preto pokiaľ sa okresný súd v okolnostiach danej veci osobitne nezaoberal touto jeho námietkou s poukazom na koncentráciu konania (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), nemožno mu tento postup vyčítať a vidieť v tom nedostatok odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorý by mal spôsobiť zásah do práv sťažovateľa.“

33. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.03.2014. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 Občianskeho zákonníka). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania úspešne dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému peňažný nárok do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu, v čoho dôsledku začiatok plynutia premlčacej doby je viazaný na nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré nastalo dňa 20.03.2014, a jej koniec pripadal na deň 20.03.2024. Relevantnosť námietky premlčania vyžaduje splnenie troch náležitostí: 1. uplynutie právnym predpisom vymedzeného času (premlčacej doby), 2. oprávnený nevykonal právo v rámci premlčacej doby, a 3. povinný vzniesol v súdnom konaní o uplatnenom práve námietku premlčania. Pre úplnosť v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

34. Oprávnený v opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie podanom podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK poukázal na vedenie starej exekúcie súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom, pod sp. zn. EX 308/2015, ktorá bola vedená v rámci exekučného konania realizovaného Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 5Er/44/2015, v ktorom bola vymáhaná pohľadávka deklarovaná exekučným titulom, a ktorá je taktiež predmetom vymoženía v tomto exekučnom konaní. V rámci súčinnosti s Okresným súdom Michalovce bol v rámci rozhodovania o druhom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie vyžiadaný spis pôvodného exekučného konania a v tomto konaní boli zistené nasledovné skutočnosti. Pôvodné exekučné konanie vedené pod sp. zn. 5Er/44/2015 začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 28.01.2015 (podľa 36 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017). Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená príslušnému súdu dňa 03.02.2015, poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené pôvodnému súdnemu exekútorovi dňa 18.02.2015. Pôvodné exekučné konanie vedené Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 5Er/44/2015 bolo ukončené doručením upovedomenia o zastavaní starej exekúcie sp. zn. EX 308/2015 zo dňa 12.03.2020 súdu dňa 24.04.2020.

35. Na základe uvedených skutočností súd v exekučnom konaní mal za preukázané, že pôvodný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorým sa začalo exekučné konanie, v ktorom bola vedená stará exekúcia sp. zn. EX 308/2015u, bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 28.01.2015, teda počas plynutia 10-ročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z predmetného exekučného titulu. Premlčacia doba nároku deklarovaného týmto exekučným titulom uplynula len v rozsahu odo dňa 20.03.2014 do dňa, ktorý predchádzal dňu začatia pôvodného exekučného konania, ktoré začalo dňa 28.01.2015 (t. j. 313 dní). Dňom začatia pôvodného exekučného konania podľa § 112 druhá veta Občianskeho zákonníka došlo k prerušeniu, resp. spočívaniu plynutia premlčacej doby stanovenej podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku deklarovaného exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom tak v čase iniciovania pôvodného exekučného konania nebolo premlčané.

36. Súd v exekučnom konaní k uvedenému dodáva, že uplatnenie práva, ktoré už bolo priznané vykonateľným súdnym rozhodnutím súdu alebo iného orgánu návrhom na vykonanie exekúcie sa považuje za ďalší úkon, ktorý smeruje k realizácii práva. Podaním návrhu na vykonanie exekúcie sa plynutie 10-ročnej premlčacej doby zastavuje (spočíva), a to na celý čas trvania exekučného konania. Súd v tomto bode poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 3/2008 zo dňa 25.06.2008, podľa ktorého: „Keďže účinky ustanovenia § 112 OZ má i návrh na výkon rozhodnutia, pokiaľ ide o pohľadávky priznané súdnym rozhodnutím Najvyšší súd SR má za to, že premlčacia doba (§ 110 OZ), ktorá začala plynúť právoplatnosťou predmetného exekučného titulu, t. j. 9. 5. 1992 spočívala počas konania okresného súdu od 28. 2. 1994 (podanie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia) do 9. 4. 2003 (právoplatnosť uznesenia o zastavení výkonu rozhodnutia). Preto

nemohla od právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu (9. 5. 1992) do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému (15. 6. 2006), uplynúť desať ročná premlčacia doba. Pokiaľ odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa majúc za to, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené po uplynutí desať ročnej premlčacej doby, nie je jeho rozhodnutie správne. Je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.“

37. Zo spisového materiálu vyplýva, že stará exekúcia vedená pod sp. zn. EX 308/2015 bola zastavená upovedomením o zastavení starej exekúcie zo dňa 12.03.2020 (ku dňu nadobudnutia účinnosti ZoUNEK). Predmetné upovedomenie o zastavení exekúcie bolo vydané podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK (uplynutie rozhodnej doby), a doručené bolo príslušnému súdu dňa 24.04.2020, čím nastal moment ukončenia pôvodného exekučného konania podľa § 8 ods. 1 ZoUNEK. Počas celého trvania exekučného konania vedeného Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 5Er/44/2015 od jeho začatia do jeho ukončenia, ktoré nastalo dňa 24.04.2020 premlčacia doba nároku oprávneného deklarovaného exekučným titulom v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka neplynula. Uplynutím dňa ukončenia pôvodného exekučného konania začala opätovne plynúť 10-ročná premlčacia doba v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka v jej zostatkovom rozsahu (10 rokov bez 313 dní). Pre úplnosť je potrebné dodať, že moment ukončenia pôvodného exekučného konania nastal pred uplynutím obdobia, v ktorom podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom do 31.12.2020 (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, neplynuli (t. j. obdobie od 27.03.2020 do 30.04.2020), a preto premlčacia doba neplynula až do dňa 30.04.2020 (plus 6 dní prerušenia). Až nasledovným dňom začala opätovne plynúť, a plynula do momentu začatia tohto exekučného konania. V tomto exekučnom konaní opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol v zmysle § 9 ods. 1 ZoUNEK podaný a doručený súdu dňa 30.12.2020, v čoho dôsledku zo zostatkovej premlčacej doby (10 rokov bez 319 dní) uplynulo ďalších 243 dní. Na základe uvedených skutočností je bez akýchkoľvek pochybností zrejme, že ku dňu podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie nárok oprávneného deklarovaného exekučným titulom nie je premlčaný podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže nedošlo k uplynutiu zostatkovej premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v čoho dôsledku opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne a v čase keď táto premlčacia doba nároku deklarovaného exekučným titulom neuplynula. Na základe uvedených skutočností súd v exekučnom konaní konštatuje, že povinnou vznesená námietka premlčania bola realizovaná v čase, keď všeobecne záväzným právnym predpisom neuplynula premlčacia doba nároku oprávneného z exekučného titulu podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý bol uplatnený tak v pôvodnom exekučnom konaní, ako aj v novom exekučnom konaní.

38. Súd v tomto bode poukazuje aj na § 9 ods. 2 ZoUNEK, v zmysle ktorého, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok, v čoho dôsledku súd v exekučnom konaní zdôrazňuje, že ZoUNEK stanovuje osobitnú premlčaciu dobu pre pohľadávky, ktoré boli vymáhané v starej exekúcii, a ktorých uplatnenie sa oprávnený môže domáhať podaním opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na základe uvedených skutočností je zrejme, že povinným vznesená námietka premlčania bola realizovaná v čase, keď všeobecne záväzným právnym predpisom neuplynula ani táto osobitná premlčacia doba nároku oprávneného z exekučného titulu podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK. Predmetná lehota sa najmä aplikuje však pre tie prípady, ak v priebehu pôvodného exekučného konania došlo k premlčaniu vymáhanej pohľadávky. V danom prípade exekučným titulom deklarovaná pohľadávka nie je premlčanou pohľadávkou pre neuplynutie lehoty podľa 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na mieste je potrebné zdôrazniť, že aj v prípade ak by bolo zistené premlčanie vymáhanej pohľadávky súd s poukazom na § 61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku by z dôvodu zmeškania lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku na včasné podanie námietky premlčania, nemohol prihliadnuť na túto námietku ako na dôvod na zastavenie exekúcie súdom. Na základe uvedených skutočností súd považoval tento povinnou namietaný dôvod na zastavenie exekúcie za nedôvodný a nezakladajúci zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

39. Povinná navrhla zastaviť exekúciu z dôvodu porušenia ústavného práva na súdnu ochranu a odňatiu možnosti konať pred súdom v exekučnom konaní v zmysle okolností namietnutých v bode 5. odôvodnenia tohto uznesenia.

40. Oprávnený v zmysle § 48 ods. 1 Exekučného poriadku podal návrh na vykonanie exekúcie, keďže v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku povinná dobrovoľne nespĺnila povinnosť mu uloženú exekučným titulom v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Právnym dôvodom vedenia exekúcie v rámci tohto exekučného konania je právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Exekučné konanie je vedené podľa príslušných ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým je Exekučný poriadok, v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd k uvedenému dodáva, že po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spolu s jeho prílohami vrátane vykonanej opravy návrhu na vykonanie exekúcie konštatoval podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, že zákonné podmienky na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie boli splnené, v čoho dôsledku vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Je nutné zdôrazniť, že v rámci exekučného konania v čase rozhodovania o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie povinný nie je účastníkom exekučného konania, v čoho dôsledku súd mu nedoručuje v čase pred vydaním poverenia návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, a ani iné prílohy spisu. Povinný sa účastníkom exekučného konania stáva podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku až vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Súd vydané poverenie na vykonanie exekúcie spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku doručí len poverenému súdnemu exekútorovi. O skutočnosti vydania poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle 53 ods. 1 druhá veta upovedomí len oprávneného. Súd v exekučnom konaní neupovedomuje povinného o začatí exekučného konania a ani o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný poriadok príkladom menované povinnosti neukladá súdu v exekučnom konaní, keďže by predstavovali rozpor so samotným účelom exekučného konania. Jedným z prvých procesných úkonov, ktorý po začatí exekúcie môže v zmysle ust. Exekučného poriadku povinný realizovať, je podať podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie. V tomto prípade boli až neskôr podané návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Po opätovnom preskúmaní spisového materiálu súd konštatoval, že nedošlo k porušeniu práva povinného na súdnu ochranu, a ani možnosti konať pred súdom, keďže boli v priebehu exekučného konania dodržané procesnoprávne normy stanovené Exekučným poriadkom. Otázkou charakteru zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným sa súd zaoberal vo vyššie uvedených bodoch tohto uznesenia. Prípadná nespokojnosť povinnej s doterajším priebehom exekučného konania a skoršími rozhodnutiami súdu avšak bez akýchkoľvek bližších, právne relevantných dôvodov vyplývajúcich z príslušných zákonných ustanovení Exekučného poriadku nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie súdom, o to viac ak neboli z jej strany preukázané na to určenými listinnými dôkaznými prostriedkami.

41. Povinná vznesla námietku proti trovám exekúcie bez bližšej špecifikácie.

42. K námietke proti trovám oprávneného súd uvádza, že v tomto exekučnom konaní sa aktuálne vymáha nárok na náhradu trov oprávneného v celkovej výške 172,30 EUR, ktorý pozostáva z trov za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 EUR, a z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k prvému v poradí návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 99,78 EUR právoplatne priznaných uznesením zo dňa 14.10.2021, a z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k druhému v poradí návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 56,02 EUR právoplatne priznaných uznesením zo dňa 11.07.2025. Súd v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie priznal oprávnenému dôvodný nárok na náhradu trov za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 EUR, keďže bol uplatnený v zmysle 9 ods. 3 ZoUNEK v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvodnosť tohto nároku je daná dôvodným začatím exekúcie. V prípade ak by povinný preukázal súdu jej nedôvodné začatie, tento nárok oprávnenému zaniká. Dôvodnosť nároku na náhradu trov oprávneného vo výške 99,78 EUR bola konštatovaná v uznesení zo dňa 14.10.2021 pre nepreukázanie dôvodnosti zastavenia exekúcie zo strany povinnej, v čoho dôsledku bol prvý v poradí návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietnutý súdom, a s tým spojeného vzniku nároku na náhradu uplatnených trov za podanie vyjadrenia k dotknutému návrhu na zastavenie exekúcie. Dôvodnosť nároku na náhradu trov oprávneného vo výške 56,02 EUR bola konštatovaná v uznesení zo dňa 11.07.2025 pre nepreukázanie dôvodnosti zastavenia exekúcie zo strany povinnej, v čoho dôsledku bol druhý v poradí návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietnutý súdom, a s tým spojeného vzniku nároku na náhradu uplatnených trov za podanie vyjadrenia k dotknutému návrhu na zastavenie exekúcie. V čase rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie súd po preskúmaní spisového materiálu nemal zo strany povinného preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyslovenie právneho záveru o nezákonnom a nedôvodnom začatí exekúcie v tomto exekučnom konaní. Predmetnú námietku povinného súd považoval za nedôvodnú.

43. Súdny exekútor vychádza pri výpočte trov exekúcie podľa ustanovení Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., na ktorú odkazuje § 199 Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o výšku trov exekúcie súdneho exekútora, tu súd uvádza, že medzi obligatónymi náležitosťami upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61a ods. 1 písm. e) a f) Exekučného poriadku patrí aj uvedenie výšky trov pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a výšky trov po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ak povinný nespĺnil vymáhanú povinnosť v lehote podľa písmena e). Na uvedené ustanovenie nadväzuje § 7 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorým je stanovený presný výpočet trov exekútora – odmeny tak pre prípad eventuálneho splnenia celej vymáhanej povinnosti povinného v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (10 % zo základu na jej určenie) a po uplynutí tejto lehoty (20 % zo základu na jej určenie), ako aj ustanovenie § 22 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. pre uplatnenie nároku na paušálnu náhradu výdavkov taktiež pre situáciu splnenia nároku v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinného (§ 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2023 náhrada vo výške 30 EUR) ako aj pre prípad splnenia nároku alebo zistenia iného dôvodu na zastavenie exekúcie po uplynutí tejto lehoty (§ 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2023 vo výške 60 EUR). Je potrebné dodať, že keďže exekučné konanie sa začalo do 31.12.2023 v zmysle § 30b Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. patrí exekútorovi odmena a náhrada výdavkov podľa predpisov účinných do 31.12.2023.

44. Z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že pre situáciu splnenia vymáhaného do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie si súdny exekútor uplatnil trovy v celkovej výške 315 EUR, ktoré pozostávajú z odmeny (10 %) vo výške 232,50 EUR a náhrady hotových výdavkov vo výške 30 EUR a dane z pridanej hodnoty vo výške 52,50 EUR.

45. V danom prípade výška celkový vymáhaný nárok ku dňu začatia exekúcie predstavoval sumu vo výške 2324,71 EUR. Predmetná suma predstavuje základ pre výpočet odmeny súdneho exekútora. Základ na určenie odmeny sa podľa § 29 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. zaokrúhľuje na celé eurá nahor, a preto základ pre výpočet odmeny predstavuje sumu vo výške 2325 EUR. V zmysle § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie, ktorá v tomto prípade predstavuje sumu vo výške 232,50 EUR. Uvedená vypočítaná odmena sa podľa § 29 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. zaokrúhľuje na najbližších 50 eurocentov nahor, a preto výsledná odmena predstavuje sumu vo výške 232,50 EUR. Pre danú situáciu súdnemu exekútorovi patrí nárok na náhradu paušálnych výdavkov podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. vo výške 30 EUR (50 % paušálna náhrada podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, ktorá je stanovená v sume 60 EUR). Keďže súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku sa hodnota odmeny a paušálnej náhrady výdavkov navyšuje o predmetnú daň. Na základe uvedeného súd konštatuje, že pre situáciu splnenia vymáhaného nároku v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku súdny exekútor má nárok na náhradu trov v celkovej výške 315 EUR, ktorý pozostáva z odmeny (10 %) vo výške 232,50 EUR, paušálnej náhrady hotových výdavkov vo výške 30 EUR a zo sumy dane z pridanej hodnoty vo výške 52,50 EUR. Po preskúmaní uvedeného nároku v upovedomení o začatí exekúcie súd konštatoval, že trovy súdneho exekútora pri situácii splnenia vymáhaného nároku v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku boli vyčíslené správne a zákonne v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky č. 68/2017 Z. z.

46. Z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že pre situáciu nesplnenia vymáhaného nároku do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie si súdny exekútor uplatnil trovy v celkovej výške 630 EUR, ktoré pozostávajú z odmeny (20 %) vo výške 465 EUR a náhrady hotových výdavkov vo výške 600 EUR a sumy dane z pridanej hodnoty vo výške 105 EUR.

47. V danom prípade výška tak ako bolo uvedené vyššie, základ na určenie odmeny predstavuje sumu vo výške 2325 EUR. Základ na určenie odmeny sa podľa § 29 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. zaokrúhľuje na celé eurá nahor, a preto základ pre výpočet odmeny predstavuje sumu vo výške 2325 EUR. V zmysle § 7 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, ktorá v tomto prípade predstavuje sumu vo výške 465 EUR. Uvedená vypočítaná odmena sa podľa § 29 Vyhlášky zaokrúhľuje na najbližších 50 eurocentov nahor, a preto výsledná odmena predstavuje sumu vo výške 465 EUR. Pre danú situáciu súdnemu exekútorovi patrí nárok na náhradu paušálnych trov podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. vo výške 60 EUR. Keďže súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku sa hodnota odmeny a paušálnej náhrady výdavkov navyšuje o predmetnú

daň. Na základe uvedeného súd konštatuje, že pre situáciu nesplnenia vymáhaného nároku v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku súdny exekútor má nárok na náhradu trov v celkovej výške 630 EUR, ktorý pozostáva z odmeny (20 %) vo výške 435 EUR, paušálnej náhrady hotových výdavkov vo výške 60 EUR a zo sumy dane z pridanej hodnoty vo výške 105 EUR. Po preskúmaní uvedeného nároku v upovedomení o začatí exekúcie súd konštatoval, že trovy súdneho exekútora boli pri situácii splnenia vymáhaného nároku po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku vyčíslené správne a zákonne v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku a Vyhlášky č. 68/2017 Z. z.. Bolo možné konštatovať právny záver, že súdny exekútor postupoval pri výpočte svojich trov (pri každej vyššie uvedenej situácii) zákonne.

48. K námietke povinnej o obave z možného navýšenia trov súdneho exekútora súd uvádza, že nie je právne relevantnou. V upovedomení o začatí exekúcie sa vyčísľujú predbežné trovy súdneho exekútora, ktoré v tom čase nezohľadňujú prípadný vznik ďalších trov exekúcie spojených s určitým spôsobom výkonu exekúcie v závislosti od voľby súdneho exekútora, skutočnosti, že súčasťou vymáhaného nároku je aj opakujúce sa príslušenstvo, ktorého hodnota sa navyšuje do momentu uhradenia/vymoženia, a ani skutočnosť, že v priebehu exekúcie môže dôjsť k zmene všeobecných právnych predpisov, v dôsledku ktorých dôjde k zmene jednotlivých zložiek trov exekúcie (napr. všeobecná hodnota dane z pridanej hodnoty od 01.01.2025 vo výške 23 %). V tomto exekučnom konaní súd v čase rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatoval, že exekúcia začala dôvodne, v čoho dôsledku vznikol aj dôvodný nárok na náhradu trov súdneho exekútora v zmysle § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý po nezistení dôvodu na zastavenie exekúcie súdom, je povinná v zmysle § 199c ods. 4 Exekučného poriadku uhradiť povinná zo svojho majetku, ktorý podlieha exekúcií. Po preskúmaní námietky povinnej proti výške a dôvodnosti trov súdneho exekútora súd konštatoval jej nedôvodnosť.

49. Povinná svojimi podaniami vzniesla námietku o benevolentnosti súdneho exekútora pre ignoráciu dovtedy podaných návrhov povinnej na zastavenie exekúcie a nekonaniu vo veci, takéto konanie súdneho exekútora povinná považovala za rozporné so zásadami dôstojnosti konania.

50. Po preskúmaní spisového materiálu bolo preukázané, že súdny exekútor po doručení jednotlivých návrhov povinnej na zastavenie exekúcie realizoval zákonom predpísaný postup podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, a teda riadne vyzval oprávneného a zabezpečil jeho vyjadrenia k predmetným podaniam povinnej, ktoré následne predložil súdu na rozhodnutie vo veci samej. Súdny exekútor nedisponuje právomocou rozhodnúť o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré boli podané povinnou. Táto právomoc podľa § 61k je zverená len súdu v exekučnom konaní. Súdny exekútor môže zastaviť exekúciu len spôsobom podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku v prípade ak v priebehu exekúcie došlo k naplneniu jedného z taxatívne stanovených dôvodov, ktoré sú presne špecifikované v tomto ustanovení, avšak naplnenie ktorých nebolo súdu (a ani súdnemu exekútorovi) v rámci priebehu exekúcie preukázané. A preto bolo možné vysloviť nedôvodnosť povinnou vznesenej námietky.

51. Po opätovnom preskúmaní spisového materiálu súd v tomto bode mohol konštatovať, že povinná v ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie netvrdila a ani nepreukázala žiadne zákonné dôvody, na základe ktorého by mohlo byť vyhovelé jej návrhom na zastavenie exekúcie súdom, t. j. neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený. Na základe uvedených skutočností súd mohol konštatovať, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom, aby na jeho podklade sa mohla viesť exekúcia v tomto exekučnom konaní. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá, teda vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna vecná legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna vecná legitímácia). V tomto exekučnom konaní je daná aktívna vecná legitímácia oprávneného, ako aj pasívna vecná legitímácia povinnej, je zrejmy a určitý aj rozsah vymáhaného nároku, ako aj nároku na náhradu trov exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by odôvodnili popierali existenciu záväzku povinnej voči oprávnenému a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Súd pri opätovnom preskúmaní spisového materiálu mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinná povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu v celom rozsahu nespĺnila, a nie je ani prítomná prekážka pre vymáhateľnosť nároku

deklarovaného exekučným titulom v rámci výkonu tejto exekúcie. Exekúcia v tomto exekučnom konaní sa teda začala dôvodne.

52. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnomu záveru, že návrhy povinnej na zastavenie exekúcie nielenže boli podané po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a okrem jednej novej okolnosti vo zvyšnom rozsahu neboli nimi namietnuté nové okolnosti, na ktoré súd by mohol prihliadnuť, avšak tieto podania povinnej nie sú dôvodnými podaniami vo veci samej. V spojení so skutočnosťou, že súd ex offico nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia

53. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnej nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.

54. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

55. Podľa § 199e Exekučného poriadku prvá veta ak je zástupcom oprávneného alebo povinnej advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

56. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) celková výška tarifnej odmene sa určí súčinom základnej sadzby tarifnej odmene stanovenej podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

57. Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6638,78 eura 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

58. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

59. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

60. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

61. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

63. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu

na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

64. Povinná si uplatnila od oprávneného nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním návrhov na zastavenie exekúcie bez jeho vyčíslenia.

65. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávneným nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd po preskúmaní tretieho a štvrtého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie dospel k právnomu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodným podaním vo veci samej, v čoho dôsledku súd prvým výrokom tohto uznesenia zamietol predmetné podanie. Trovami povinného podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku pre účely vedenia exekučného konania sú len výdavky za právne zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. V predmetnom exekučnom konaní povinná nebola v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie zastúpená právnym zástupcom, v čoho dôsledku povinnej nemohol vzniknúť tento nárok. Na základe skutočnosti, že povinná nebola v čase rozhodovania o treťom a štvrtom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie ani len v čiastočnom rozsahu úspešná, v spojení so skutočnosťou, že povinnej nevznikli výdavky za právne zastupovanie v tomto konaní, súd povinnej ňou uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávneného v súvislosti s podanými návrhmi na zastavenie exekúcie nepriznal, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

66. Oprávnený si uplatnil od povinnej nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025 v rozsahu 100%, a vo výške 56,02 EUR (vrátane DPH), ktorý pozostáva z 1 úkonu právnej služby v exekučnom konaní za podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie vypočítaného z tarifného základu, ktorým je istina vo výške 1324,74 EUR, a to vo výške 37,77 EUR vrátane DPH (30,71 EUR + 23 % DPH) a hodnoty jedného režijného paušálu vo výške 18,25 EUR vrátane DPH (14,84 EUR + 23 % DPH). Oprávnený si uplatnil od povinnej nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025 v rozsahu 100%, a vo výške 56,02 EUR (vrátane DPH), ktorý pozostáva z 1 úkonu právnej služby v exekučnom konaní za podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie vypočítaného z tarifného základu, ktorým je istina vo výške 1324,74 EUR, a to vo výške 37,77 EUR vrátane DPH (30,71 EUR + 23 % DPH) a hodnoty jedného režijného paušálu vo výške 18,25 EUR vrátane DPH (14,84 EUR + 23 % DPH).

67. S prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený bol v časti exekučného konania o treťom a štvrtom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, keďže nedošlo ani len k čiastočnému zastaveniu prebiehajúcej exekúcie súdom, súd priznal oprávnenému od povinnej nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v jeho úplnom rozsahu (100 %). V tejto fáze exekučného konania predstavuje základ pre určenie tarifnej odmeny suma vymáhanej istiny vo výške 1324,74 EUR. Hodnota jedného úkonu právnej služby v základnom konaní predstavuje sumu vo výške 61,41 EUR, a hodnota jedného úkonu právnej služby v exekučnom konaní v zmysle § 10 ods. 1, a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky predstavuje sumu vo výške 30,705 EUR, zaokrúhlene 30,71 EUR.

68. V tomto exekučnom konaní oprávnený má nárok na náhradu ďalších trov a to trov za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025, ku ktorému sa pripočíta hodnota jedného režijného paušálu za rok 2025 a hodnoty dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca oprávneného podľa verejne prístupného zoznamu platcov registrovaných pre daň DPH spravovaného Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky je platcom dane z pridanej hodnoty, a preto výsledná suma dôvodného nároku predstavuje sumu vo výške 56,03 EUR (30,71 EUR + 14,84 EUR + 23 % DPH vo výške 10,48 EUR). Súd priznal oprávnenému od povinnej nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 18.06.2025 len rozsahu zodpovedajúcej uplatnenej výške, t. j. v sume 56,02 EUR. V tomto exekučnom konaní oprávnený má nárok na náhradu ďalších trov a to trov za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025, ku ktorému sa pripočíta hodnota jedného režijného paušálu za rok 2025 a hodnoty dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca oprávneného podľa verejne prístupného zoznamu platcov registrovaných pre daň

DPH spravovaného Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky je platcom dane z pridanej hodnoty, a preto výsledná suma dôvodného nároku predstavuje sumu vo výške 56,03 EUR (30,71 EUR + 14,84 EUR + 23 % DPH vo výške 10,48 EUR). Súd priznal oprávnenému od povinnej nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 17.07.2025 len rozsahu zodpovedajúcej uplatnenej výške, t. j. v sume 56,02 EUR. Na základe uvedeného súd priznal oprávnenému voči povinnej v rámci rozhodovania o treťom a štvrtom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v celkovej výške 112,04 EUR (56,02 EUR + 56,02 EUR = 112,04 EUR), tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia. Nad rámec uvedeného súd v exekučnom konaní konštatuje, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude táto ďalšia náhrada trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 112,04 EUR vymáhaná v rámci tohto exekučného konania formou vydania dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.